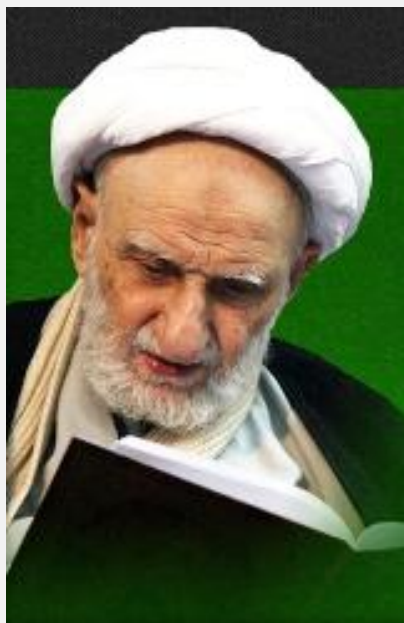

علت غیبت امام زمان(ع) خود ما هستیم

سبب غیبت امام زمان(ع) خود ما هستیم، زیرا دستان به او نمی‌رسد، وگرنه اگر در میان ما بیاید و ظاهر و حاضر شود چه کسی او را می‌کشد...

علت غیبت امام زمان(ع) خود ما هستیم

سبب غیبت امام زمان(ع) خود ما هستیم، زیرا دستان به او نمی‌رسد، وگرنه اگر در میان ما بیاید و ظاهر و حاضر شود چه کسی او را می‌کشد؟! آیا جتیان آن حضرت را می‌کشند، یا قاتل او انسان است؟! ما از پیش در طول تاریخ ائمه(ع) امتحان خود را پس داده‌ایم که آیا از امام تحقظ و اطاعت می‌کنیم یا اینکه او را به قتل می‌رسانیم؟! انحطاط و پستی انسان به حدی است که قوم حضرت صالح(ع) ناقة صالح را با اینکه وسیله ارتزاق و نعمت آنها بود، پی کردند، چنان‌که قرآن کریم درباره آن می‌فرماید: 171#& لها شرب و لکم شرب یوم معلوم، 6 یعنی، یک روز آب سهم شما باشد و روز دیگر سهم آن، آن ناقة، یک روز آب چاه را می‌خورد و در عوض به آنها شیر می‌داد! بنابراین، همان‌گونه که ممکن است عقلاً خزینه و انبار نعمت خود را نابود کنند، همچنان که ناقة صالح را کشتند، امکان دارد که ما انسان‌های عاقل(!) نیز امام زمان(ع) را که تمام خیرات از او است و از ناقة صالح بالاتر و پرفیض‌تر است برای اغراض شخصیه خود به قتل برسانیم!

لزوم احتیاط در فتنه‌های آخرالزمان

سؤال: از حضرت رسول(ص) درباره آخرالزمان و فتنه‌های آن نقل شد که فرموده‌اند: تشخیص تکلیف در آن زمان مشکل است. پس چه باید کرد؟
جواب: اگر به دست آوردن تکلیف مشکل باشد، احتیاط کردن که مشکل نیست، باید توقف کرد و احتیاط نمود. ریختن خون مردم، هتک اعراض [آبروهای] آنها و از بین بردن اموال و دین آنها شوخی نیست، برای ما اتمام حجت شده است.

گویا به کلی از 171#& عین الله الناطرة غافل هستیم!

اهل بیت عصمت و طهارت(ع) بندگان هستند که علم و صوابشان مطرد (فراگیر) است، یعنی با داشتن مقام عصمت نه خطا می‌کنند و نه خطیئه و امام زمان(ع) 171#& عین الله الناطرة و اذنه السامعة و لسانه التاطق، و یده الباسطة؛ چشم بینا، گوش شنوا، زبان گویا و دست گشاده خداوند است و از اقوال، افعال، افکار و نیات ما اطلاع دارد؛ مع ذلک گویا ما، ائمه(ع) و به خصوص امام زمان(ع) را حاضر و ناظر نمی‌دانیم، بلکه گویا مانند عامه، اصلاً زنده نمی‌دانیم و به کلی از آن حضرت غافل هستیم!

اشراف امام(ع) بر اعمال بندگان

گویا بنا بر این است که در عمل، خدا، نادیده گرفته شود، با اینکه در روایت 171#& کافی» دارد که: 171#& در هر شهری عمودی از نور است که امام(ع) اعمال بندگان را در آن می‌بیند یا ملکی برای او خبر می‌آورد. 1. همچنین 171#& روح القدس» مؤید او با او است، غیر از آن روحی که هر سال یک بار در شب قدر بر او نازل می‌شود. 2. بنابراین، اگر مثلاً پرده‌ای هم دور عمل خود بکشیم، فایده ندارد و دید امام(ع) نافذتر است و در برابر چشمان واقع بین او مانع و حائل ایجاد نمی‌کند. همچنین در رؤیت امام(ع) مقابله و محاذات (هم‌سویی) شرط نیست، بلکه هر جا که نشسته، بر ارضین سفلی و سماوات سبع و ما فیهن و ما بینهن اشراف دارد. خداوند متعال می‌فرماید:

171#& و آتیناه الحکم صبیباً؛ 3 در حال کودکی، حکم را به او عطا کردیم» و نیز می‌فرماید: 171#& قال إئی عبدالله آتانی الکتاب و

جعلنی نبیاً؛⁴ گفت: من بندهٔ خدایم، خداوند به من کتاب عطا کرده و مرا پیامبر قرار داده است. اگر مسئلهٔ امام شناسی بالا رود، خداشناسی هم بالا می‌رود؛ زیرا چه آیتی بالاتر از امام(ع)؟ امام آئینه‌ای است که حقیقت تمام عالم را نشان می‌دهد.

حدیث ثقلین و اثبات غیبت امام زمان(ع)

«# حدیث ثقلین» از ادلة اثبات غیبت امام زمان(ع) است، زیرا در آن حدیث می‌فرماید: «#إِثْمَا لَنْ يَفْتَرَقَا، 5 قرآن و عترت از هم جدا نمی‌شوند»، یعنی، چه حاضر باشند یا غایب، اگر کسی این حدیث را تحقیق و معنای آن را تحصیل کند، مسئلهٔ غیبت خیلی برای او واضح خواهد بود؛ زیرا در غیر این صورت، «#لِزْمِ الْإِنْفِكَاحِ بَيْنِ الْقُرْآنِ وَ الْعَتَرَةِ؛ لازمةٔ آن جدایی بین قرآن و عترت خواهد بود».